

JOHN LENNON IDŐUTAZÁSA

John Lennon egy sivatagban ül és az időutazáson
gondolkodik. Kitakarózik egy tanktemető,
lerúgja lánctalp-zokniját.

Béke egyedül itt honol, ahol a képlékeny
összeér a mozdíthatatlannal.

Aztán a homok lapoz egyet,
a földből megkövült
robot bújik elő. Háromszáz év múlva téved el,
térképén az áll: keresd a jószándékot.

Hosszú nappalok csiszolják parányi
méretűre gondolatait.

John Lennon vándorló bivalyokat
és gyapotfákat lát, flamingóhordát, mint ezerfejű
sárkányt, ami a forróság
rengő hullámain lebeg keresztül.

Utánuk két lábon járó bestiák,
botokkal csapkodják a kihalásra ítélt állatok farát.

John Lennon egy sivatagban ül,
szeszélyes dűne magasodik előtte;
mint John Lennon utolsó emlékképe, egy téglafal,
letűnt korszakok vándorait utaztatja.

LÁTVÁNYCIVILIZÁCIÓ

50

Béta

Mezőn ébredsz. A Kárpátok felett egy második nap tűnik fel. Leválik, a földhöz ér, végigszántja a dombokat. Egy pásztor és szarvasmarhái elpárolognak. Fejbe vág a légrobbanásban leváló tetőcserép: egy hatalmas valaki jégaszteroidákkal teniszezik. Más magasságokban sem számít semmi, pusztán a vetélytárs legyőzése.

Delta

Feltápáskodsz. Sámántáncot jártok egy világító fényfüggöny előtt, zakatoló dadogással ereszkedik le közétek az eksztázis. Mostantól elkísér a sátraktól az Oktogonig. Világító karperecekkkel keresitek egymást a sötétben: te és Beletörődés.

Alfa

Eszméletvesztésből riadsz. Egy alföldi város felett siklóernyőzől. Nyakába kap a szél, mintha koncerten állnátok: lábaid simogatja és nagyokat ugrik alattad. Kiereszted kezedből körülhatárolhatatlan unalmad. Versenyzel vele, melyikötöket nyelik el hamarabb a többemeletes üvegkoporsók.

Gamma

Kinyitod a szemed. Tükör előtt állsz, amin hologramos matricákban domborodnak élőlények és tárgyak. Egy hosszú hajú nő változatlan mosollyal figyel, ahogy fogat mosol. Ha alulról nézed, elpirul. Mellette apró rakéta indul útnak, amint lehajolsz. Talán atomot visz: minek felegyenesedni, ha köpni vízszintesen is lehet. Keretbe zárt jelenségek után visz a fej, a látvány kergetése tartja mozgásban mibenléted.

TRÓPUSI MESE

51

Egy könnyezőpálma sétál az utcán. A szürkületi
ablakok szentképként keretezik a házak lakóit.
Paradicsommadarak keringenek a szobák bibeszála körül,
fiatal hawaii orchideák inognak kedvenc zenéikre.
Van egzotikuma a lakóházak tövében gyökeret vert
piszkos oleandereknek.

Éjszaka ormányos szajgák lopakodnak O'hauba,
de mint a lehulló termés, épp csak
a dinnyefaleveleket zavarják fel.

Egy könnyezőpálma áll a téren, várja a buszt,
aminek végállomása Mililaniról Cseljabinszkra vált.

Hajnalra elfelejti, mi történt egyszer,
amikor hasonló járatra szállt.

